

„Братя, вчера пристигна Неджиб ага и поиска да за-твори няколко души заедно с мене. Като известен за ва-шето решение, взето в Оборище, повиках няколко души юнаци и след като се въоръжихме, отправихме се към ко-нака, който нападнахме и убихме мюдурът с няколко зап-тии... Сега пушките гърмят, придружени от екът на чер-ковните камбани, и юнаците се целуват един други по ули-ците... Ако вие, братя, сте истински патриоти и апостоли на Свободата, то последвайте нашия пример в Панагюрище“.

Копревщица, 20 април, 1876 год.

Т. КАБЛЕШКОВ

— Бунт!.. Въстание!.. Скоро удряйте камбаните!.. Изгърмете няколко пушки да се обяви въстанието. На оръжие!.. Нашите братя се бият вече, — ревеше Бен-ковски, колкото сила имаше...

Впуснахме се да облечем въстаническите си пре-мени... И саби се дрънкаха, и револвери се опасваха, и пушки се тракаха...

Всеки трепереше като лист от вълнение. Бенковски ревеше като лъв със своите заповеди. Едър пот покри-ваше високото му чело. Хвъркнал би като орел, ако мо-жеше... А Волон проливаше сълзи от вълнение и викаше:

— Скоро, братя!.. Отваряйте портите да излезем!..

Изхвъркнахме на улицата като вихрушка с голи саби в ръце и със знамето... Щом стъпихме на улицата, за-пяхме бунтовната песен:

„Ха народ поробен,
що си тъй заспал,

ил живот свободен
теб не ти е мил?“

Захари Стоянов

